

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jeppe. Et siællandsk Eventyr

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893713569312/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Hiende Sang.

Indhold.

Man hæfter ikke altid, hvor man saæde,
Forfatteren opparter ydmyggt her
Sin fromme Læser med en Pustemaade.
Og ønsker, den maa vel bekomme høer.
Vist ingen, han maa være no? saa flog,
Hvori den Pusten sikker, vil formode —
Hvem giætter netop paa en Epifode,
Som Supplement til Sayes ferste Bog?

Jeg seer saa nedig, Læser, at du sover.
Hvordan min Helt kom hjem, hvordan han hilset blev
Af Birtemoer, og slikt, jeg derfor ikke skrev,
Men sprang forsigtig over.
Tænk dig et Mellemrum af fire Dage,
Som han nu lykkelig har lagt tilbage,
Og giætt engang, hvor han befunder sig?
Jfald jeg ei bebrager mig,
Din Giættekraft saa langt vist neppe naær:
I Kongens Kiøbenhavn paa Gammeltorv han staaer

Hvorledes kom han der? — Om du saa vil behage,
Saa gaar vi nu saa jagte lidt tilbage!

Saa snart han fik det før omtalte Nød,
Besluttet han, at giøre det til Kiød,
Og, for det med desmeer Profit at sælge,
Dort Kiøbenhavn til Marketsplads at vælge.

Moer Birte græd, og alle Byemænd loe;
 Men han har engang jast besluttet det.
 Besluttet, sat i Værk, er vel for mange to;
 Men for en Helt og Galning er det et.
 Han frilled derfor ud af Byen med sin Koe,
 Som, deelt i fire blodige Capitler
 (Dog uden Overkrifter eller Titler),
 Læac paa en gammel Hjulber ganffe net.

Nu kan vi gaac lidt frem igien,
 Om dig saa synes, kære Ven!

Han længe stod paa Torvet med sit Læs,
 Og raabte: „her er Kiød!“ til han blev hæc.
 Men ingen Kiøber meldte sig. Dmsider
 En Slagterhund to Kamerater bød
 Venfabelig til Gæst paa dette Kiød.
 (Man mærke her, at i de gamle Tider
 Var Dyrene særdeles øved i
 Den skønne Kunst, man kalder Pantomime;
 De gode Folk, som fabler sammenrime,
 forstirer, Ord endog lidt blandte sig deri.
 Dvid endeel om denne Tid os melder,
 Som meer til Uandsynlighed helder;
 UEsopus lar dem præke, hvor det gielder.
 Men det gaaer uden Tvivl for vidt;
 Jeg holder for, det var kun mimiske Grimaser,
 UEsop, Dvid, og fleer har taget an for Phraser.
 forud for Dyrene vi dog maa have lidt).

„Det lader til“, lød Heltens Ord til Hunden,
 „Du har særdeles Lyst til Kiødet her;
 „Du blir jaa spids i Næsen, lang om Munden!
 „Mig er det lige meget, hvem det er,
 „Som kiøber, kan jeg troe, naar han betaler